

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XLI. Alia Adhvc Pestiferæ Et Exitialis luxuriæ damna & incommoda recensentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

CAPVT XL I.

ALIA ADHVC PESTIFERÆ ET EX-
imalis luxuriæ damna & incommoda
recensentur.

§. **M**ULTA superius de luxuriæ malis diximus, sed nunquam nimis multa dici possunt, vt à spiritu fornicationis liberentur Ecclesiastici: sit itaque in-
Anima cor-
porisque si-
mul salutē
perdit inco-
tinencia.
 commodum. Quod luxuria mentis pariter ac corpo-
 ris sanitatem eripiat. Ecclesiast. 19. vers. 1. & 2. Vinum &
 mulieres apostat are faciunt sapientes [id est, abducunt illos
 à sapientia, à religione, à virtute, à Deo] & arguunt sen-
 satos (prudentes reddunt accusabiles & despicabiles.)
 Et qui se iungit fornicariis erit nequā, qui meretricibus iū-
 gitur, os faciemque perfricabit, & pudoris repagula
 perfringet audax & proiectus ad facinora. Putredo &
 vermes hereditabunt illam, & extolletur in exemplum maius,
 & tolletur de numero anima eius. Exhausto vitali succo
 scortatorum corpus computrescet, & erunt spectacu-
 lo hominibus. Quinetiam accelerabunt sibi mortem,
 & vermes confluent corpus, & conscientia immortalis
 vermibus rodet animam. Animalia salacia, vt sunt e-
 qui, canes, columbæ, passerres non esse diuturnæ vitæ
 philosophia & experientia magistra compertum est.
 Hosea 4. vers. 11. Fornicatio & vinum, & ebrietas auferunt cor.
 Vbi S. Hieronym. Sicut enim vinum & ebrietas eum qui bibe-
 rit, mentis suæ impotem facit: ita & fornicatio ac voluptas
 peruerit sensum, animumque debilitat: & de rationabili
 homine, brutum efficit animal: vt ganeas & lupanaria, &
 libidinum lustra sectetur. Idem Sanctus Hieronym. lib. 1. ad-
 uersus Iouin. cap. 30. Amor forma rationis obliuio est, & insaniæ
 proximus: scilicet minimeque conueniens animo sapienti vitium

turbat consilia: altos & generosos spiritus frangit, à magnis cogitationibus ad humillimas detrahit. Amor non iudicio sed furore ducitur.

Libido perpetua vexatio.

§ 2. Quod totum hominem commoueat, perturbet, exagitet. Sauius criminum stimulus, ait S. Ambros. lib. de Caino & Abele cap. 5. libido est, quæ nunquam manere quietum patitur affectum; nocte feruet; die anhelat, de somno excitat, à negotio abducit; à ratione reuocat, aufert consilium, amens inquietat, lapsos inclinat, nullus peccandi modus, & inexplebilis scelerum sitis nisi morte amantis extinguere non potest.

Luxuria virtutum ruina.

§ 3. Quod sit virtutum interitus & occasus. S. Hier. lib. 1. contra Iovin. cap. 30. Doctissimi viri, inquit, vox est: pudicitiam imprimis esse retinendam: quæ amissa omnis virtus ruit. Et S. Greg. hom. 13. in Euang. ait: Quod Redemptori nostro nequaquam placere possit is, qui bona agit & luxuriam in qua inuenta non deserit, nec bonum opus sit aliquid sine castitate.

Luxuria malorum lerna.

§ 4. Quod innumerabilia mala libidinum intemperantia afferat, nam ut docet Salomon Prouer. 5. v. 9. 10. 11. Eà honor, fama, naturæ, virtutis, officii dignitas polluitur, vitæ tēpus nequiter transigitur, & multum breuiatur, vires exhauriuntur & debilitantur, opes alterantur dissipanturque, ex quibus tandem fera & inutilis pœnitentia, lamentatio & dolor existunt. Eccl. 9. v. 6. Et S. Gregor. lib. 3. Mor. c. 31. impurissimæ huius belluæ execrandos fœtus enumerans: De luxuria, inquit, cœcitas mentis, inconsideratio, inconstantia, præcipitatio, amor sui, odium Dei, affectus præsentis seculi, timor autem vel desperatio futuri generantur.

Luxuria morbus incuratus.

§ 5. Quod luxuries sit morbus ferme insanabilis, ut qui tenacissime medullis inhæret. Etenim, quasi clauis, ait S. Ambros. in cap. 4. S. Lucæ, suffigitur anima corporeis voluptatibus, & cum semel adhaerit cupiditatibus demersa terrenis, difficile in altum potest, vnde descendit sine Dei fauore uolare. Actuum enim suorum vincula laqueis, & secularium deliciarum

litiarum illecebris obnoxia iam tenetur. Quam ex illo cœno emergendi difficultatem luxuriosi experientes animo sæpe cadunt, & emendationem ac salutem in desperatis ac perditis impiè habent, nec salutaria consilia vel capiunt ipsi, vel ab aliis suscipiunt. Hosea 5. vers. 4. Non dabunt cogitationes, ut reuertantur ad Deum suum: quia spiritus fornicationum in medio eorum, & Dominum non cognouerunt. Ephes. 4. v. 19. Qui desperantes semetipsos tradiderunt impudicitia, in operatione immunditie omnis. Sicq; manent inquinatissimi dæmonis fœdissima mancipia. Tobias 6. vers. 17. Qui sue libidini vacant, sicut equus & mulus super eos habet dæmonium potestatem. S. Isidor. lib. 2. de summo bono cap. 39. Duobus principaliter vitiis diabolus humano generi dominatur superbia mentis & luxuria carnis.

Libidinis
qui seruus
est, & dæmo-
nis est seruus.

CAPVT XLII.

FERVENS ET CONCITVS AD IRAM,
ad clericatum ineptus.

§. IRAM immoderatam vindictæ cupiditatem, valetudinis pestem, iudicii ac prudentiæ perturbatricem totis viribus tanquam furem beluam effugiant: nam de Clerico loquens Apostolus, Tit. 1. vers. 7. Oportet, ait, eum esse non iracundum. S. Chrysost. lib. 3. de sacerdot. Huiusmodi, inquit, ingenio perdit; qui ad contumeliam, vim, incommodum, molestum aliquod verbum grauius excandescunt, ab Episcopatus cancellis, a sacerdotii claustris procul arceantur. Nam Episcopum inedia minime cruciari, extenuari, que, tum eundem nudis pedibus nō ingredi, id certe nihil incommodabit Ecclesiæ vniuersitati, at vero agrestioris animi ferocitas furor, tum Domino possessori, tum proximo etiam ingentium calamitatum auctor sæpe fuit. Atque iis quidem qui virtutes illas non præstant, nulla à Deo comminatio, at temere

Ira definitio
& insania.

Potior animi lenitas
quam vita
austeritas.